

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy ccentimetrynyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlteri cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

A mellőzött Wekerle.

Több fővárosi politikai lap tudósítói megegyezőleg adnak hírt arról, hogy a községi hadgyakorlatokon a király feltűnő módon mellőzte Wekerle miniszterelnököt.

Viszont arról is tudni vélnek a jól értesült tudósítók, hogy a felség ugyancsak feltűnő módon tüntette ki Tiszta Kálmánt, a volt miniszterelnököt.

Ebből a tényből azt a következtetést vonják ki az alkalmi politikusok, hogy Wekerle napja leáldozóban és a Tiszta ismét felkelőben van.

Hát mi ezzel a „fontos” kérdéssel most nem foglalkozunk. Nem pedig azért, mert a Tiszta napját nem találjuk olyannak, hogy az Magyarország egén még ismét felragyoghasson, s a királyt is helyesebb politikai érzéssel bíró embernek ismerjük, semhogy megengedné magának azt a luxust, hogy Magyarország kormányának élére valamikor még épen — Tiszta Kálmánt állítsa. Ezuttal néhány szót csak arról a mellőzésről akarunk szólni, a melyben a király állítólag Wekerle miniszterelnököt részesítette.

Hátha tény az, hogy a felség Wekerlét a községi hadgyakorlatokon feltűnő módon mellőzte és a két vendég uralkodó sem részesítette illő figyelemben Magyarország kormányának fejét, mi az uralkodónak e tényében semmi örövendest nem találunk.

Mi önként érthetően politikai ellenfelei valamennyi kormányelnöknek, a ki nem a mi politikai elveinket vallja, magának — és mint politikai ellenfeleknek csak örövendünk lehetne annak, ha a korona a mi ellenfeleinket nem részesíti valamely különös figyelemben, de a jelen esetben még sem állunk be az örövendők közé.

Azt is megmondjuk — miért.

Mi úgy tudjuk, hogy Magyarországnak alkotmányos törvények szerint kellene kormányoztatnia.

E szerint a király is, mint alkotmányos faktor nem bir semmi abszolút hatalommal, hanem a felelős kormány és a törvényhozással egyetértőleg cselekedhetik minden olyan dologban, a mely összefügg az ország kormányzattal.

Ezenkívül azt is tudjuk, hogy Magyarországnak a király után első embere a kormányelnök, a ki ez idő szerint Wekerle Sándor.

Azt is tudjuk, hogy mindenkinek respektálnia kell mindazon faktorokat, a melyeknek alkotmányunk és törvényeink értelmében részük van és lehet abban a munkában, a melyet országunk kormányzása körül végeznek.

Ezeknek a tényezőknél egymást is tisztelniük kell mindaddig, a mig alkotmányunk keretében tényező számba jönek.

Már most ha a felség Magyarország kormányának ez idő szerint tetleges elnökét feltűnő módon mellőzi, tehát a mindjárt utána következő férfival szemben nem viseltetik elég figyelemmel, s egyáltalán nem adja meg neki azt a tiszteletet, amely a magyar kormány elnökét hivatalánál fogva megilleti — ez csak azt jelentheti, hogy a felség Wekerle személyében nem látja az ország első emberét, vagy ha látja nem kívánja az állása szerint megillető tiszteletben és figyelemben részesíteni.

Szerintünk addig a mig Wekerle tényleges kormányelnök a királytól is mogvárhatja, hogy személye is kellő tiszteletben részesüljön, főleg akkor a mikor Wekerlében tulajdonképpen a kormányelnököt kell látnia.

Es ugyancsak a felség vendégeitől is megkivánható, hogy Wekerle személyében megtiszteljük Magyarországot és annak tekintélyét, a melyet az a feltűnő mellőzés csak kellemetlenül érinthet.

A mig Wekerle kormányelnök, még

a királyoknak is meg kell adniok a köteles tiszteletet a melyet, ha megvonnak tőle, annyi, mintha Magyarország a Magyar állam tekintélye nem lenne előttük becsben, hogy ilyen kiváló alkalmakkor megadják neki a kellő tiszteletet.

Ezért nem örövendünk mi a Wekerle állítólagos mellőzésének.

Politikai hírek.

A főrendiház reformja ellen. Pozsony vármegye közigazgatási bizottságának állandó választmánya hétfőn a főrendiházi reformra vonatkozó körlevelet tárgyalta és elhatározta, hogy azt ajánlja a közgyűlésnek, térjen napirendre a körlevél felett, mert az egyház-politikai program kárhóztatása nem elegendő ok arra, hogy a főrendiház reformja sürgetessék.

A nemzetiségi izgatások s a sajtócenzura. Nógrádmegye évnegyedes közgyűlésén múlt szombaton Tihanyi Ferencz főjegyző indítványt tett, melyet Pongrácz György török-losonci polgármester, Beniczky Árpád füleki orsz. képviselő és Berchold Arthur gróf is aláírt s melyben felirást javasolnak a megye részéről a képviselőházhoz, hogy a tót és oláh sajtó ellen hozza be az előzetes cenzurát. Számosan szoltak az indítvány ellen liberális és alkotmányjogi szempontból, kérve a meggyet, hogy a nemzetiségi tulkapások megfékezésének minden czélhoz vezető módját am vegye igénybe, csak a jogegyenlőséghez, a szabad szóhoz, a sajtó szabadságához ne nyuljon. Ezek közt voltak Pulszky Ágost és Sréter Alfréd orsz. képviselők, Szontagh Pál főrendiházi tag és mások. Ennek ellenére a közgyűlés az indítványt 43 szóval 27 ellenében elfogadta. Ugyanakkor hozzájárult Debreczen városának a főrendiház reformálásáról küldött köriratához is.

A függetlenségi pártokról.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as pártkörnek e hónap 25-én délután 6 órakor értekezlete lesz, melyen a pártkör és a belőle kilépett képviselők megbízottainak együttes jelentését és vele kapcsolatosan a pártkörből kilépett képviselők értekezletének átiratát fogják tárgyalni.

Az elhatározás tehát most már nem késhetik soká, 25-én este tudni fogják, hogy lesz-e a fuzió a függetlenségi anyapárt és az Eötvös-frakció közt!

Különbön azt hisszük, hogy az események nem fognak meghazudolni, ha kimondjuk már most, az egy es t l e s b ö l n e m l e s z s e m m i. Legalább minden jel arra mutat. Épp azok, akik az anyapárt utolsó értekezletén az egyesülés mellett oly nagy energiával nyilatkoztak, azok most határozott ellenel lesznek a fuziónak. Sőt az egyezkedő bizottságba küldött tagok, Juszt Gyula, Helfy Ignác és Hász Miklós, maguk is — a mint megbízható forrásból halljuk — nem fogják magukat exponálni a közös előterjesztés mellett.

Az Eötvös-frakció alatt különben nem kel mostanában már azokat mind együtt érteni, akik annak idején kiváltak volt az anyapártból. Eötvösnek ma már alig van 12—15 emberrel nagyobb tábora. Thaly Kálmán, Kiss Albert és az ugynevezett Tiszai protestánsok már rég tudtára adták Eötvösnek, hogy ők vele nem mennek. Ezeknek a viszszanyerésére az anyapárt mindent meg fog tenni és erre nézre már a 25-diki értekezleten megteszi majd az előzetes lépéseket.

Ostromállapot Prágában.

Prága, szept. 18.

Az ifjú-csehek manifestumokkal árasztják el a vidéket, ami már eddigél is nagy zavarokra vezetett. Folyton érkeznek a hírek utcai tüntetésekről, zendülésekről, ami viszont Prága városát is nagyobb ellenszégülésre ösztönzi.

Annnyira elfajultak az állapotok, hogy a 11. ezredet bevonulásakor erős rendőri fedezet kísérte a kaszányába. Egyre őrzáratok czirkálnak a városban éjjel-nappal, de a nagy tömegek a fegyveres erőnek ellenszégülnek.

Morva Ostrauból is zendülés híre érkezik. A tegnapi mára virradó éjjel lármás csöcselőkép a járásbírószágon és a község-házán levő kétfejtű asztal körül bemászta. A tömeg innen garázdálkodva végig vonult a városban, miközben egyre nőtt a tömeg.

A városházán függő állami czimer sértetlen maradt, mert oly magasan van, hogy el nem érhetik. A járásbírószágon épületére szögeztet kétfejtű asztal állítólag egy jól öltözött fiatal ember piszkolta be. A csendőrség, bár ujabban is megerősítették, tehetetlennek bizonyul a zavargók ellenében.

A német lakosság körében nagy az izgatottság a czimerek meggyalázása miatt. Általános az a nézet, hogy a cseh lapok izgatásai okozzák a napról-napra növekedő féktelenséget.

Politikai körökben határozottan számítanak rá, hogy az egyesült német baloldal megfogja szavazni a csehországi kivételes intézkedésekről előterjesztendő jelentést. Becsüli jelentik a „Czas”-nak, hogy a kormány tekintettel a prágai ostromállapokra, nem is fogja előterjeszteni a trautenau járásbírószágra vonatkozó törvényjavaslatot.

A helyzett mind komolyabbá válik s a hatóságok még nagyobb kihágásoktól, zavargásoktól tartanak.

Fejedelmek Kőszegen.

Kőszeg, szept. 18.

A hadgyakorlat.

A mai első napon keresztülvitt hadgyakorlatnak számos érdekes momentuma és epizódja a két fél lovasságának tömegei képezték, melyekről biztosra vették, hogy egymásra akadnak és a két hadsereg több napot át tartó harcát megkezdik. Ez azonban nem oly módon történt, hogy az egész lovasságok egymásra rohannak és ilyképp egy nagyszerű lovassági ütközet látványosságát nyújtották volna; ellenkezőleg a két lovas hadosztály összehatározása egészen természetesen végződött.

Mindenekelőtt, miután a két fél tűzérése pont 8 órakor megkezdte az ágyúzást, a két lovas hadosztály legelől járó elővédjei közt a község-szombathelyi uton kis attak volt és pedig majdnem pontosan az ut közepén Gyöngyös-Ápától észak-keletre.

A déli fél elővédje erősebb volt, mint az északi fél, t. i. körülbelül öt század Windischgrätz huszár állott, 4 század Vilmos porosz herceg nevét viselő dragonyossal szemben. Mindazonáltal az e ponton döntőnként szerepelt Jenő főherceg a déli fél erősebb elővédjét jelentette ki legyőzöttnek. Ennek oka az volt, hogy az északi félnek egyik felvilágosító osztálya, egy század Radetzky-huszár, mely véletlenül ott a közelben vonult el, azonnali oda rohant az attakba és megtámadta a Windischgrätz-huszárok balszárnyát és hátát és mert ezen felül az északi fél gyalogsága is gyors tüzelésével fenyegette a déli fél lovas elővédjét. Ez epizód azonban csakhamar más fordulatot vett, midőn időközben a déli fél egész lovashadosztálya a Kozár-majortól Benkeháza-pusztá felé kijelöltött és az északi félnek időközben Horváth Zsidányról szintén előnyomuló lovas hadosztályának elébe ment. A két lovastömeg közt Pusztá-Cső és Ludas között elterülő erdőparcella mindkét hadosztályt akadályozta az előnyomulásban és abban, hogy egymást teljes erővel megtámadják. Így történt, hogy Pusztá-Cső környékén többen nagyobb, de mégis csak részleges attak folyt le. A döntőnköz az északi fél javára (Gradl altnagy döntöttek a dél fél ellenében (Gagern báró altnagy.)

De az előbbi csakhamar önként visszavonult, mert az az utóbbinak tetemes gyalogereje (Pitreich vezérőrnagy gyaloghadosztályából) gyorsan közeledett és az északi fél lovas hadosztályát gyors tüzelésével fenyegette. Ily módon ez alkalommal nem fejlődött ki nagyarányú lovassági ütközet. E helyett azonban tanulságosabb kifejezést nyert a déli fél lovasságának és gyalogságának az északi fél pusztá lovassága ellen való együttes fellépésének természetesen hatása. Mig az északi lovasság az 5 első hadseregéhez Horváth-Zsidány felé visszavonult, a déli lovasság a kifejlesztett visszahad-osztálylyal hatalmasan kitette Kőszegét.

Igy a mai hadgyakorlat délelőtt 11 óra felé magától és természetes módon véget ért. Ö Felsége összes magas vendégeivel együtt a legnagyobb érdekléssel követte a hadgyakorlat összes pházisait. A német császár

éppugy, mint a mi királyunk kísérteteikkel együtt mindenekelőtt a Horváth-Zsidány közelében lévő északi lovassághoz lovagoltak. Vilmos császár mindenekelőtt a nevét viselő 7. huszárezredet szemlélte meg a harmadik harcokban, ezután a két elől álló hadsort is megsejmelte. Az északi lovasság előnyomulása és kifejlődése közben a német császár folytonosan huszárezredével együtt ment előre. Részt vett vele együtt az attakban és az azt követő visszavonulásban is, mig végre a Kőszeg és Boroszló közt fekvő magaslatra lovagolt és onnét a legelőnkebb érdeklődéssel követte a két fél gyalog-ágának kifejlődését. A szász király szintén feszült figyelemmel kísérte az északi lovasság retióját és az attakokat, azután a Pittreich hadosztály előnyomulását; ugyanigy a connaughti herceg is.

Királyunk a Pusztá-Cső mellett lefolyt attaknál jelen volt és különösen a Pötreich hadosztály előnyomulását figyelte meg: itt voltak továbbá Lipót bajor herceg, valamint Albresht, Vilmos, József, Rainer, Ferencz, Salvator, Lipót Salvator és László főherczgek, mig Jenő főherczeg mint döntőnköz mőködött a két fél lovassága közt. A mai hadgyakorlatnál azonkívül incognitó jelen volt Mária Terézia főherczegnő, részben lóháton, részben pedig kecén.

Megjelentek továbbá a hadgyakorlatnál a felségek, főherczgek és magas vendégek kíséretein kívül Reuss herczeg német nagykövet Kálnoky gróf külügyminiszter, Fejérváry miniszter, Szűgyően nagykövet és Pápay osztályfőnök. Különböző pontján a gyakorlótérre megjelent továbbá nagyszámú előkelő közönség, mely épp úgy, mint az utban fekvő községek lakossága királyunkat és magas vendégeit folytonos lelkesült óvációkban részesítették.

A környéken lakó arisztokracia, valamint a nagybirtokosság tagjai részben elegáns kocsikban és csodálatot gerjesztő fogatokon, részben gyönyörű paripákon kísérték a hadgyakorlatokat és királyunk, magas vendégei és a főherczgek közelébe csoportosultak. Megjelentek a többség között lóháton: Windischgrätz Hugó herczegné, Windischgrätz herczegnő, Windischgrätz Ernő herczeg, Schönfeld gróf és neje Szegedy báró; fogatokon; Radó főispán családjával, Batthyány grófné és leánya, Almásy gróf, Szegedy Ensch urnök, Charnel és Horváth kamarások, utóbbi nejevel, Minke bárónő, Art grófné, a Kiss és Sennye családok, Fürster képviselő családjával, Szivó tábornok családjával, a 11-ik huszárezred több tisztjének családjá Szombathelyről és egyáltalán egy katonai, mint a polgári körökből nagyszámú, bájós hölgyközor.

Az idő az éjjeli kisebbmértvű esőzés után pompás volt. Felemlítendő, hogy az idegen fejedelmi személyiségek tegnap megérkezése óta egy királyunk, mint a főherczgek majdnem kizárólag a vendég uralkodók rendjeit viselték, épp úgy az összes tábornokok és tisztiek is, kik ily rendjelekkel bírnak.

Végül Albrecht főherczeg nemes baktársi érztületről kell még megemlékeznünk. A főhadi szállás néhány tisztje tuleröltetés és az utóbbi napok rossz időjárásának befolyása következtében könnyen megbetegedett. A mai hadgyakorlatokról való bevonulás után Albrecht főherczeg azonnali látogatásával tntette ki a tiszték mindegyikét, leereszkedőleg tudakozódott hogyléttük felől és elrendelte, hogy a legnagyobb kiméletben részesüljenek.

A miniszterek legitímációjá.

A Kőszegen időző miniszterek és főméltóságok a vezérkar főnökétől legitímációt kaptak, a mely feljogosítja őket a manőverben való részvételre. A miniszterelnök igazoló levele a következőképpen hangzik:

Legitimation.

Für Herrn Ministerpräsident Alexander Wekerle, welchem für die Dauer der haurigen grösseren Manöver die Bewilligung zum freien Berkehr am Manöver-Felde, sowie in den Lagern und Quartieren der k. u. k. Truppen erteilt wurde.

Das Betreten des Allerhöchsten Hauptquartieres Seiner Majestät des Kaisers und Königs ist von dieser Bewilligung ausdrücklich ausgenommen.

Güns, am 17. September 1893.

Magyarul:

I g a z o l ó l e v é l.

Wekerle Sándor miniszterelnök ur részére, akinek megadatott az engedély az ideai hadgyakorlatok idejére, hogy a gyakorlat területén, valamint a császári és királyi hadtestek táborában és szállásában szabadon járhat. De határozottan ki van zárva ebből az engedélyből, hogy ő felségének a császárnak és királynak legmagasabb szállásába léphessen.

Kőszeg, 1893. szeptember 17.

Vagyis még a miniszterelnök sem léphet be a király lakásába külön engedély vagy meghívó nélkül.

*

Cenzura a táviróhivatalban.

Még egy szinte hihetetlen, s a sajtónak itt levő hazai, valamint külföldi képviselőit melyen felháborító dologról kell számot adnom. A közös hadügyminisztérium rendeletére ugyanis a hadgyakorlatokról szóló táviratokat a telegráf hivatalból csak előzetes cenzura után küldi tovább. Csak akkor kopogtatják le a telegrammot, ha a hírlapírók előbb elviszik a kaszányába, Auspitz vezérkari ezredeshez, s ez a táviratot helyeselte és láttamozta.

Az ezredes ur természetesen nem érti meg a magyar táviratokat s ezt követeli meg, hogy vagy mutassák be neki német fordításban, vagy legalább németül magyarázzák el neki, hogy mi van bennök.

Mikor ezt a rendeletet a Kőszegen időző hírlaptudósítók közölték, rögtön jelentést tettek a dologról az itt levő Hieronymi Károly belügyminiszternek és gróf Tisza Lajosnál, a király személye körüli miniszternek.

A miniszterek kijelentették, hogy a hadügyminiszteri rendeletről semmiféle tudomásuk sincsen. Reizsig Ede belügyi államtitkár a miniszterek utasítására rögtön a táviró hivatalba ment s ott személyesen meggyőződött, hogy a sérelmes rendelet tényleg létezik.

A miniszterek erre a katonai hatóságokhoz fordultak orvoslásért s közbelépésük eredménye nem is maradt el. — Nemsokára Reizsig államtitkár utána ugyanis Auspitz ezredes is megjelent a táviró hivatalba és újból a rendelet szigorú végrehajtására utasította a táviró hivatalt.

A katonai hatóságnak a sajtószabadságot megszorító intézkedése Kőszegen a polgárság körében is nagy felháborodást keltettek.

*

Ezeket jelentik a kiküldött tudósítók táviratai hogy a hadügyi kormány felpanaszolt rendelete igazán létezik s hogy a táviróhivatal szigorúan ragaszkodik hozzá, bizonyítják a hadgyakorlatokról szóló táviratok is, melyekre a Hugues-gróf kék bettivel szépen oda van nyomtatva ez a három szó:

VIDI AUSPITZ OBERST.

Nem találunk semmi megbotránkoztatott azon, hogy a hadügyi kormányzat — a mely nagy háborút akar Kőszegen demonstrálni — minden áron megakarja akadályozni, hogy a két ellenséges hadsereg a táviró segítségével ismerje meg egymás hadállását és terveit vagy az újságokból tudja meg, amit igazi háboru esetén aligha tudhatna meg ilyen kényelmes módon. Ez a nagy gyakorlatokat játékká devalváltna, s teljesen lerontaná stratégiai értéküket.

De alkotmányos országban az ilyen dolgokat egészen másképp szokták elérni.

Mert az csakugyan hallatlan dolog, hogy a katonai hatóság a magyar kormány tudtán kívül, — Hieronymi és Tisza miniszterek jelentették ezt ki, — a saját belátása és akaratára szerint rendelkezze az állam szolgáltaiban levő hivatalnokokkal, hogy kardforgatásra való markával belenyuljon a kormány jogaiba és megtépázza a sajtószabadságot.

Az csakugyan hallatlan dolog, hogy magyar miniszterek, mikor a saját megsértett jogukat védelmezik a katonai hatósággal szemben, csak annyit tudnak elérni, hogy a katonai hatóság ismétli jogtalan parancsát, „csak azért is.”

A magyar kormány olyan gyámoltalan-ságának jele és bizonyítéka ez, melyhez foghatót még nem produkált kormány Kameszatkától Montegróig.

Királynapi Kőszegen.

— Az „Ellenzék” eredeti tudósítása. —

Kőszeg, 1893. szept. 18.

A királynapi Kőszegen tegnap érték el az érdeklődés legmagasabb fokát.

Ő Felsége, a magyar király, magyar földterületen fogadta fejedelmi vendégeit: II. Vilmost, a német birodalom hatalmas uralkodóját és Albert szász királyt, nemkülönben a connaughti herceget, az angol királyi pár katonai tekintélyét.

A 3 uralkodó környezetében ott vannak az európai államok kiválóbbjainak katonai képviselői, ugyancsak az udvari főméltóságok egész csapata, mely körülmény kiváló külső díszet kölcsönöz a kőszegi hadgyakorlatoknak.

Magyarország Dunántul fekvő területének észak-nyugati vármegyéi közül, főleg Vas-, Sopron- és Mosonyvármegyékben vannak elhelyezve a hadtestek, melyeknek az vált komoly feladatává, hogy nemcsak a birodalom uralkodója, mint legfőbb hadur előtt — mutassák be harczászati képességeiket, hanem külföldi fejedelmek előtt is, mintegy vizsgát tegyenek a katonai feladatok megoldásából, mely vizsgálat — az előjelek és készletekből ítélve — igen szépen fog sikerülni.

Az európai nagyhatalmak közül, a német és angol uralkodó házak fejedelmi képviselői, szakértő kísérettel jelentek meg Magyarországi földén, míg az orosz birodalom és francia köztársaság csak is katonai attachék által képviselteti magát, s az olasz király is csak képviselővel jelentkezett azon hadgyakorlaton, mely a hármasszövetség között, az osztrák-magyar birodalom hadierőjének bemutatását, vagy részletben való felvételét van hivatva előtérbe helyezni, amiből nem tagadhatjuk, hogy ezen fejedelmi találkozásnak nagymérvű politikai jellege is van, mely azon törvöltekben is nyilvánul, mely egyházi és világi részről volt bemutatva a trón számolyánál, hol a magyar kormány is résztvevő hódoló törvölteivel.

Nem csodlom, a birtokomba jutott adatok nyomán, a kőszegi hadgyakorlatok terve és ismertetésével foglalkozni, hiszen a bel- és külföldi hívatott harczterti tudósítók azokat elég részletesen tájékoztatják az olvasó közönség előtt; hanem elmondok egyetmást azon benyomásokból, melyek Kőszegen szívenembe vésődtek, s feltűntek egyes főbb mozzanatok, melyek a királynapi keretében kiváló érdekességgel bírnak.

Mindenek előtt jól esett lelkemnek a rendezésnél észlelhető magyaros jelleg, mely Radó Kálmán vasmegegyi főispánnak hazafias érdeme.

A magyar nemzeti színek uralkodnak Szombathelyen, Kőszegen és egész Vasvármegye területén, a hol csak a vármegye vagy helyhatósági rendezések, vagy intézők végrehették a szükséges előkészítési munkálkodásokat.

Igen helyén való és tapintatos volt az az intézkedés, hogy a megjelent uralkodók és fejedelmi vendégek, uralkodóházi színeit is kitétték a szállásaikra, vagy beosztották az általános díszítés sorába; de a kőszegi pályaházról a katonai alreáliskola palotájára, a hol Európa két hatalmas uralkodója: a

német birodalom eszázára és az osztrák-magyar birodalom uralkodója elszállásolva van, mindenütt nemzeti tricolorokat lenget a szél, sőt még Albrecht és Jenő főherczégek főhadiszállását is a magyar nemzeti jelvények díszítik.

A m. kir. honvéd laktanya, Horváth Károly százados, állomás és zászlóalj parancsnok vezetésével, egész nemzeti színben ékesedik. A laktanya udvarán van felvonva a híres custozzai sátor, mely alatt Albrecht főherczeg szept. 17-én nagy ebédet adott. Az erdélyi részről Kőszegre vezényelt Horváth százados, állomás parancsnok szíveségéből magam is bejuthattam ezen jól őrzött laktanyába, láthattam egy csoportban az osztrák-magyar birodalom katonai főméltóságainak díszes társaságát, s minthogy kellően tájékozott ismertetésem is nyertem nem bírtam eltávozni előnyös posztóimról, míg a nagy katonai dínér (dine) végezték, s az intendatara legfőbb urai mozgósítási kezdetek a külföldi fejedelmi vendégek fogadására.

Valóban szemképrázatos látvány tárult fel a szemlélő előtt, midőn koronás királyunk, a cs. és kir. főherczégek, katonai, egyházi és világi főméltóságokkal a kőszegi pályaudvaron megjelent.

Mindenki a maga legfőbb díszruhájában sorakozott a fejedelmi törvölésre.

Ilyen színpompát alig lehet elképzelni a phantasia széles birodalmában.

Egy mező kaleidoskop hullámzott szemünk előtt.

A katonai egyenruhák változatossága, az egyházi hatóságok ornatusa, a világi rendek magyar díszruhája valóban festői látványt nyújtott ugy az udvari várroteremben, valamint a pályaudvar kiszélesített területén.

A bécsi Burg 16 udvari fogatot küldött le Kőszegre.

Dunántulról fényes küldöttségek járultak a király elé. Egymaga Vasvármegye 100 tagú küldöttségével jelent meg. Sokan fennhangon kommentárt fűztek az uralkodó válaszához, melyet ezen küldöttséghez intézett, míg mások az izraeliták tisztelő küldöttségének adott királyi választ mérlegették.

A fényes parádék alatt volt elég mit látni és miről beszélni.

A belváros főterén hullámozott legnagyobb tömegben az ember áradat. A fejedelmi vendégek érkezését a legelőkelőbb közönség ismeri nézte végig ablakokból, tribünokról és a nyílt utcáról és főtérről.

D. u. 5 és 6 óra között ez udvari látogatások egymást érték.

Maga fényes királyunk is ekkor tett látogatást a szász királynál.

Érdekes volt látni azt az éljenző közönséget, mely a közönséges bérkocsin menő király körébe sereglett és összeverődve, kénytelenül, fűvet leemelve, harsány éljenzésben tört ki. Ez az igazi szeretet, a szív őszinte nyilatkozata, ez az alattvalói hűség és hódolat. Ide nem kellett sem rendőr, sem szuronyos testőrség legője.

Az épülő templom előtt felállított tribünról, igen közelről szemléltem ezen kimagasló jelenetet a királynapi fényes mozzanatainak fényes sorozatát. . . Egy díszru-

has fő megnevezése, hogy erős vonatkozású megjegyzést ne tegyen Szentpétervárra és Gaczinára. . . A fehér palotta hatalmas ura a minden oroszok ezárja, aligha ily könnyűszerrel, ilyen kisárat nélkül és egyszerű bérkocsin tenné meg a köteles házizárdai látogatást valamely koronás vendégével szemben.

Bizony igaza lehet annak nyíltszívű, fennhangon gondolkodó, sujtásokkal gazdagon díszített, magyar mentés, előkelő, kurucz természetű öreg urnak. . . A connaughti herczeg udvari fogata azután elvonat ezen terepről a figyelmet. Rokonszenves alak, skót főveggel, egyenes magatartással, általános figyelem tárgya volt.

Eljöttél haragot a levegő, Még Albrecht főherczeg is sőtörőhetett a lelkesedés napfényénél. . . Annyi éljenzést kapott, hogy már szinte belefáradott a köszöntésekbe. Egy-egy külföldi attache tarka-barka egyenruhája is közfigyelem tárgyává nőtte ki magát.

A nép túlmúl mind nagyobb és nagyobb arányokat öltött. Estére tündér világítás árjában uszott a kis város. A kalvária magaslatán szemet kápráztató tűzijáték tárult fel a vendég uralkodók tisztelőtére.

II. Vilmos császár egészen meglepetve volt a fényes ünnepek sikerén, s nem késett kifejezését adni egy a király, valamint a magyar miniszter elnök előtt legmagasabb köszöntésnek. Ninesen is a világon több olyan nemzet, hogy úgy tudja a parádét mint a miénk, s egy tudjon lelkesedni a királyáért, miot a magyar! . .

Nem hiába szól a példaszó: „A magyarnak természete, hogy jogait nem hagyja; de ha vele bánni tudnak, az ingét is odaadja! . .

Vért, életet áldozott a nemzet királyáért. . .

„A vitam et sanguinem pro rege nostro” — bármikor megújulhat a karok és rendek előtt. . .

A lovagias magyar nemzet a hazát és királyt rajongással szereti. . .

— Haza és király! . .

Ez a két szó a magyar eszménye.

KEREKES SÁMUEL.

A kikerült pof.

(Kolera gyanus eset)

A legtöbb emberrel — ritkábban vagy gyakrabban — megcsik, hogy vagy a társaság, vagy a bor kedvéért kissé „elszédül”. Az a szerencse azonban nem minden embert ér, hogy ilyen berugas alkalmosságával a saját oldalbordájától egy-két csattanás pofont kapjon.

X ur (hadd maradjon neve ismeretlen a házi békesség kedvéért) gyakran részesült abban a szerencsében, hogy mikor mámoros fejjel tért becses lakásába, — élete párja mindig kedveskedett neki egy pár saját kessimányú csattanás argumentummal, a mely fájdalommal tett tanúbizonyságot arról, hogy némely embernek a szesz nem csak a gyomrát és idegeit, de az arezultját is megrongálja.

X. ur tegnap este úgy haladt keresztül a főtéren, mint a kinek nagyon nehéz a feje

és a lábában szerfelett kevés az erő. A feje jobbra huzta, a lába pedig balra vitte. Mikor egy nagyot lődörgött mindig felkiáltott:

— Ohó! Lassan a testtel!

Aztán leszidta a halóságot a rossz következt, — majd a telő holdat, hogy már tíz óraker lehanyatlak, végre a lámpa gyújtogatókat, a kiknek kezében van letéve Kolczavár utczáinak világossága és sötétsége egyaránt. A kik a homályban felismerték X. urat, mint kiváló hírből álló papucshó: azok komolyan rázták a fejüket és így szólaltak:

No lám, mennyire bátor lett a kópé. 10 óráig marad ki a ráadásul fel is önt a garatra.

A kik pedig ismereteseek voltak a házi szokásokkal, azok így kiáltottak fel:

— A fickó megint pofot kap!

X. ur pedig lődörgött tovább és valami monológot folytatott, melynek félreismerhetlen értelmé az volt, hogy ravasszággal és találékonysággal miként lehetne kikerülni a föltétlen bizonyossággal megkapandó pofokat, a melyek még a legpubább kezcséktől is nagymértékben kompromittálják a férfui tekintélyt.

Hogy X. urnak akadt valami ötlete, azt abból következtetem, hogy egy kopott chablonszert fogással a hemlokára csapott és töle telhetőleg meggyorsította lépteit és fűtő-részni kezdé a következő nótát:

„Józsanszra nagy bennem az akarát.”

Mikor pedig haza érkezett, szörnyű komisz pofát vágott. A szobacizmus éppen az ebédülőben foglalatossodott, de a mikor meglátta urnának torzképét, nagy zakatolással sielt a nacosasághoz:

— Uram teremtom, a nacoságos urnak valami baja van!

Az asszony felpattant. Szájába harapta piros ajkainak alsó részét és összeszorította azokat a puha kacsákat, a melyekben — a költők szerint — düdöt és boldogságot tartogalnak az asszonyok. A nacosasága azonban egy pompás behittűt pofont szorongatott, a melyet ha nem mondó is, — tudja mindenki, kinek szánt. Odadobbat az ur eleibe és harsány hangon kiáltotta:

— Hallja! Fújjon reám!

X. ur odatekintett, hol az ember tartja a kezét olyankor, mikor tenni készül és remélve látta, hogy a rózsás kacsók haragosan vannak ököre szorítva. Abban a pillanatban levegő után kezdett kapkodni és fájdalmasan nyögte:

— Jaj, végem van. Görcsök, szörnyű görcsök. Hányinger! Oda vagyok! Jajajaj! A járvány, a kolera, Orvost, orvost!

Aztán egy jól irányzott hanyatlással végig vágta magát a földön, a mely művellet — tekintettel az állapotjára, nem is volt éppen nagyon nehéz. Itt aztán rémesen kezdett vonagolni:

— Oh, oh! Vége, vége van.

E közben összeszuszorodott, majd kigyenesedett és sziszegett, nyögött keservesen.

Az asszony egyideig gyanusan nézett a különös betegre, de egyszerre ingadozni kezdett. Hátha. . . Járványos idő van. Ki tudja?

Hirtelen felengedett haragja és helyet adott a féltő aggodalomnak.

Oda hajolt csendesen a „beteg” fölé és szinte remegett a hangja, mint kérdezte:

— Hát lelkem csakugyan. . . ?

— A férj irtózatossan felordított:

— Jajj, jajj! Meghalok!

A rémült asszony rákiáltott a szobaleányra:

— Orvosért, hamar orvosért!

Aztán asszonya jayveszélve rohant a háziorvos utczá és ezalatt az asszony borezetével dörzsölte, koleraaccéppal kinálta a gyanus beteget. Végtelenül gyöngéd volt és szinte kiesett a könnye, a mint a beteg kinjait nézte.

Az orvos sebbel-lobbal érkezett, de a mint ránézett a vonagló emberre, mindjárt tisztában volt a „betegség”-gel. Gondosan eltávolított mindenkit a beteg mellől és így szólt:

Az orvos, mint maga is szakférfi, rögtön átértette a helyzetet. Aztán ágyba fektette a kolera-gyanusát és — hallatlan gyógykezelés — hideg berogatást rendelt a fejére. Az asszonyt sietett megnyugtítani, hogy bár az eset gyanus, de egyáltalán nem veszélyes. Ezután a beteghez fordult és halkan mondá:

— Ha kiderül a turpisság kamatosztól kapod ki!

— Oh Jaj! sóhajtott a beteg és imádkozott, hogy muljék el tőle a keserű pohár.

Tüske Pál.

MINDENFÉLE.

Kolozvárt, szeptember 20.

— **Uj évnegyedes előfizetők, a megrendelés napjától október 1-ig a lapot ingyen kapják.**

— **Népkonyha.** A kolozvári népkonyha, melyet a járvány alkalmával Kolozvár szegényei részére nemcsak lelkü urnák állítottak fel a tornavivő intézetben, száznál több koldusnak nyújt naponta jóízű ebédet. Egyszer gulyást másszor huslevest rizsszel, ismét más alkalommal főzeléket készítenek hussal, a szegények részére. Az étel osztás 11—12 óra között történik. A koldusok már előre be vannak jelentve és mindeniknek száma van, a melylyel kimutatásba van véve. A szegények edényeikkel az ablak előtt jelelkeznek, hol egy város szolga nézi meg számjukat és jelenti be. Benn a tornavivő törvöljében a népkonyha tisztviselője a kimutatásba bejegyzí a bejelentett szám kapcsán a szegény neve mellé az étel kiszolgáltatását, a főzőnő egy literes kanállal kiméríti s a szegény edényébe tölti a párolgó meleg ételt, míg a felügyeletet és ellenőrzést teljesítő urnó egy jó darab kenyeret nyújt át az étel mellé a koldusnak. Sokan megeszik nyomban a tornavivoda kertjében a kapott ételt, mások pedig elviszik magukkal. Az étel-osztás tartani fog még ebben a hóban a torna-vivodában. Tegnap a mikor szemtanúi voltunk az étel osztásnak, kitűnően főzött gulyást kaptak a város szegényei.

— **László Lajos** volt országgyűlési képviselő és földbírtokostemese tegnap délután meghalt némes egyszerűséggel folyt le M. Gorbón. A filosofikus gondolkodású László

asszony hullája valamelyik gödörbe van eltemetve.

— Ebben senki sem kételkedett — és nem kételkedhetik — szolt körbe Tóni.

— Mi is azt gondoltuk abban az időben, de most jobban tudom a dolgot. Tény hogy midőn Adeline a maga kegyetlenségébe volt esve — folytatá Gerő, mostan Tónihoz intézve szavát — öngyilkosságot akart követni és a folyóba vetette magát, de ő fiatal volt és az önfentartási ösztön érvényesítette magát. A folyó már messze elvitte magával midőn későbbséssel erőfeszítést eszközölt hogy megmentse magát és szerencsére sikerült valami fának az ágát, melyek ott lejjebb a víz partján nőnek, megkapta, és azoknak a segítségével kimászott a vízből, de a folyónak a tulsó partján.

— Történetesen közel voltak ahhoz a cötagéhoz hól atyámnak két régi eselédje lakott — egy Candy nevű öreg ember és a felesége — ugyan azok akik jelenleg Prior Holmeban laknak.

Adeline azokhoz ment, és azok befogadták, megszállították a ruháit és igyekeztek őt reá beszélni, hogy általuk tudassa, hogy hol van, de Adeline nem egyezett bele.

Természete, hogy öngyilkossági kísérletét szegyelet és elhatározta azt titokban tartani. Reggel az öreg Candy, aki kűnt volt dolgozni, azzal a hírrel ment haza, hogy a folyó ágyát kutatják, úgy látszik, hogy a testvéremnek ekkor jött az a rettenetes gondolata — mert valóban rettenetes volt, — ha azt tekintjük, hogy mire vezetett.

Ó meg akart engedni, hogy halálának híre csafolatlanul maradjon azon reményben, hogy sorsa feletti bánata a férje szerelmét ismét új életre ébreszti. Örült gondolat volt de ő fiatal volt és a szenvedély elvakította az eszt.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. szeptember 20.

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XXIX.

(Folytatás.)

(58)

Heathcote mogorván nézett rá.

— A maga felesége nem halt meg, amiből bizonyos okokért, melyeket késs vagyok megmagyarázni, tetszett neki a halála hírével elterjedt hitet csafolatlanul hagyni. Adeline jelenleg Prior Holmeba van és az elmúlt hét év alatt folytonosan ott volt.

Maga nem látzik a szavaimat elhinni; de én igazat mondok — tiszta igazságot; és ha még most sem akarja elhinni, szabadságában áll a saját szemével győződni meg róla.

Ma reggel, mielőtt eljöttem hazulról, Sir Ashby Rikhard, aki legközelebbi előjáró eljött hozzám, hogy a saegény testvérem valótlanságát felvegye, melyet mint tanu, egész dolog a nyilvánosság elé került, és akkor nem kételkedhetik többé a szavaimban. Igaz, hogy azok a kötelekek melyek magát ő hozzá fűzik, nem sokára fel lesznek oldva, mert az ő napjai, vagy talán órái, megvannak számlálva. Ha már másképpen lett volna, semmi sem bir reá, hogy életben való létét eláruljam.

Erik éppen ekkor csatlakozott hozzánk; egy pillantás tudtára adta, hogy komoly helyzettel áll szembe. Diána kirántotta magát a Tóni kezéi közül, s karját a testvére

karjába fűtte; és Erik érezte, hogy hoga egész testében reszket. — Mi történt itt? — kérdő, egyikről a másikra nézve.

— Olyasmi, ami a Beauchamp ur testvérét nagyon közelről érdekli, — válaszolt Heathcote. Jelenlétemre vonatkozólag magyarázattal tartozom önnek, és kész vagyok azt megtenni. Be menjtek a házba? Ottan kevésbé leszünk kitéve a félbeszakításnak mint itten. Erik meghajította magát, és a könyvtárba vezette őket, teljesen megfellekedve arról, hogy Paulina ott volt, azt várva, hogy Diánát vigye hozzá.

A kis lady nagyon meg volt lepette midőn ilyen félelmes társaságot látott belépni, rögtön felállott azzal a szándékkal, hogy távozzék; de Erik megállította.

— Ha Diána itt marad, úgy jobb lesz ha te is itt maradsz — az as, ha nincs valami ellenvetés ami akadályul szolgál — terv utánna, kérdőleg nézve Heathcote-ra, aki udvariasan azt mondá —

— A mennyire engemet illet, nincsen semmi. Nemcsak a köztudomású dolog lesz, minden, a mit mondani fogok. És helyeslem önnek azon véleményét, hogy jobb, ha Beauchamp kisasszonnyal lesz valaki a saját neméből.

Tehát Paulin ott maradt és Diána melé állt, kinek kezét megfogta s oly bízástólal veregette, minek kissé komikus hatása lett volna, ha a cselekedet maga nem lett volna oly kedves. Heathcote az asztal mellé állott, Erik és Tóni szemben voltak vele.

Fogadhatatlan igaz, hogy a Gerő tudósítása Tónit nagyon megráztá. Hallgatott és az areza rögtön megöregedettnek és elványlódottnak látszott. Egyszer élesen nézett fel Heathcote-ra és azon a ponton volt, hogy valamit mondjon; de visszatartoztatta magát, a mint a Gerő szigorú és könyörtelen tekintetével találkozott — olyan tekintettel, mely értésére adta, hogy nem remélhet irgalmat.

Ezután visszanyert valamit a régi modorában az előbbi szemtelen megvetéséből, midőn az ellenségéhez fordult.

— Am tessék beszélni, de bármilyen legyen az, a mit mondani akar, igyekezzék történetét minél rövidebbre szabni! Kisebb vagy nagyobb mértékben mi mindnyájan úgy érezzük magunkat, mint egy szindarabnak az utolsó felvonásában szereplő személyek. Ha komédia volna, nem határozná semmit; de a maga siralmas arezkifejezése inkább ad tragikai fináléra kilátást.

Heathcote nem figyelt reá, sőt hallani sem látszott őt. Midőn beszélt, láthatólag Érikhez intézte a szavait, de valósággal Diánát illették azok.

XXX.

— A családi ügyeket mindig fájdalmas az embernek a saját kis körének a határán kívül tárgyalni, — mondá Heathcote nyugodt és tiszta hangon, amint Érikre és Diánára nézett; de ez olyan eset, melyben kénytelen vagyok azt tenni. Midőn testvéremmel ezzel az emberrel való házasságáról beszéltek — kezének egy könnyű mozdulatával Beauchamp Tonira mutatva — fájdalmas részletekbe kell ereszkednem; de a mennyire lehetséges rövidde teszem. A házasság eleitől kezdve nem volt boldog. Adeline szenvedélyesen szerette a férjét; de az rövid idő múlva ocsományul bánt vele. Ezt én az esküvő után csak három vagy négy év múlva tudtam meg, midőn Adeline és a férje Prior Holmeba jöttek lakni. Ok pazarul költöztek Londonba és ennek a következtében pénzügyi zavarokba jöttek; azt hiszem ez volt az oka, hogy Tóni reá szánta magát a vidéki magányosságban eltemetve élni. De látszólag a vadászatról jött.

Mire valók ezek a részletek? — szakította félbe Tóni, a szemöldökeit felhúzva. Ezek nem érdekesek.

— **Szinbáz.** Somlóné Vadnai Vilma asszony felléptei valószínűleg eme évszámba mennek a kolozsvári színháznál. A kiváló művész nő mindjárt első felléptével meghódította a közönséget s az igazgatóság nagyon juttatná, ha szerződöttetné állandóan. Tegnap

— **Makacs kleptománia** Pálér
móban történt ez az érdekes eset: A város
egyik híres orvosát elhívatta Groppi marquis
s bizalmasan elpanaszolta, hogy fiatal fel-
sége, a kivel csak kevéssel ezelőtt kelt egybe-
a legveszedelmesebb kleptomániában szenved.
Akár hol járnak látogatóba, akárhol fordul-
nak meg vásárolni, mindentűt, a mi csak
keze ügyébe esik, azt elloplja. Annnyira ves-
e mániával, hogy még oda haza, a sajátját
is elloplja. Az orvos kérte, hogy látogasson
meg. Másnap aztán meglátogatták. —
marquisné csodásép nő, olyan, hogy az —

— **Verekedés a törvényszék előtt.** Az udinei büntetőtörvényszék előtt a napokban igazalmas jelenet foly le. Egy Bassani nevű egyént súlyos testi sértéssel vádoltak, míg Lomononico Galati fiatal ügyvéd védett, míg a panaszosnak Bertacioli merített az ügyvéde. Midőn Galati védő előterjesztette védekezését, észrevette, hogy Bertacioli gyakran nevet és mosolyog: „Ha nem vetni akar, menjen a bábsínházba” — jegyezte meg a védő. „Már ott vagyok” — jegyezte meg a magánpanaszos hidegen és gunyorosan. Ezt a derült jelenetet már el is felejtették volna, midőn Galati észrevette, hogy ellenfele újból nevet és mosolyog. Erre a fiatal, hevesvérű védőügyvéd kereszttől ugrott az előtte álló asztalra és oda rohant a magánpanaszos képviselőjéhez és fülségre ordított Bertacioliinak: „A röhegésről ismerünk

Fajunk szolgáltattja diszkutyák példányát, — a mi nélkül nem látaz nyugdíjas katonát, — urunk mindig ad a legjobb elatlajából, — a mitől kibizunk szinte a büdánkból — s így a példabeszéd fényesen csfolva, — mely szerint — kutyából nem lesz szalonos. És a kedvesen ölel! — oh ruhaznos, mi jó, — vén kasszaszonyoknál csakos amorasó, — csukros süteménnyel naestig etetik, — az öltöke fogják és úgy beczéztetik. . . . Elmondjuk, hogy mi jót hasznos tesz a többi? — kopó. uszárk. vize

MAGYARY MIHÁLY.

MAGYARY MIHÁLY.

MAGYARY MIHÁLY.

Fajunk szolgáltatja diszkuták példányát, — a mi nélkül nem látaz nyugdíjas katonát, — urunk mindig ad a legjobb katonából, — a mitől kibizunk szinte a bundánkából — s így a példabeszéd fényesen csatlolya, — mely szerint — kutyából nem lesz szalonos. És a kedvencz ölel! — oh! hasznos, mi jó, — vén kisaasszonyoknál csakos amorasó, — czukros süteményeivel csakos estig etetik, — az öllükbe fogják és úgy becszétetik. . . . Elmondjuk, hogy mi jól s hasznos tesz a többi! — konó. usztár. vizet.

nyát, — a mi nélkül nem látaz nyugdíjas katonát, — urunk mindig ad a legjobb feltételből, — a mitől kibizunk szinte a buzdánkból — s így a példabeszéd fényesen csatlakozva, — mely szerint — kutyából nem lehet szalonos. És a kedvenc ölel! — oh! — hasznos, mi jó, — vén küssasszonyoknál csakos amarasd, — czukros süteménynyel csakos estig etetik, — az öllebe fogják és úgy becsézik. . . . Elmondjuk, hogy mi jót s hasznos tesz a többi? — kóré. usztár. vizet.

H i r d e t é s e k.

Sz. 144—1893.

893. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírte teszi, hogy a kolozsvári t. kir. törvényszék 1892. évi 6183. számú végzése következtében, Incze József ügyvéd által képviselt Eisenstein Manó javára Lengyel János ellen 394 frt 63 kr. s jár. erejéig 1892. évi augusztus hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 538 frt 84 kr-ra becsült, a végrehajtási jegyzőkönyv 1. 2. 21. 95—99-ig, 147—155-ig, 206., 260., 265—289-ig és 294. és 295. tételei alatt lefoglalt bolti áruk, házi butorok, lovak, szekerek, méhek, seretek stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. járásbíró 1214—1893. számú végzése folytán 394 frt 63 kr. tőke követelés, ennek 1892. évi július hó 31-ik napjától járó 6 $\frac{1}{2}$ % kamatai és eddig összesen 31 frt 75 kr-ban bíróság már megállapított költségei erejéig, Mocsai, alperes lakásán leendő eszközölésére 1893. évi Szeptember hó 25-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozókat oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsőron alól is el fognak adatni.

Kelt Mocsai, 1893. évi augusztus hó 28. napján.

FERENCZY GYÖRGY,
kir. járásbírói végrehajtó.

A „KÖZMŰVELŐDÉS“ Irod. és Műnyomdai Részvénytársaság Kolozsvárt

Beliorda-utca 1. sz. alatti felvételi irodájában

papír-, író-, rajz- és irodaszerekből kereskedést rendezett be,
melyet sietűnk szíves figyelmébe ajánlani.

Diezes dobozokba öltött hazai és külföldi Levélpapírok, úgy minden e szakmába vágó cikkek jutányos áron lesznek kiszolgálva.

Gazdag választék van a következő iskolai cikkekben is és pedig: Carton-papír, ecsetek, előírt füzetek, egyzeregy-táblázatok, fanemű rajzeszközök, fokmérők, füzet-tartók, gyakorlati füzetek, hajlított vonalzó, háromszögek, hangjegyfűzetek, írásminták, írkák, író tollak, írók, íróhegyezők, író-óvók, iskolai füzetek, iskolai táskák, jegyzet-

könyvek, könyvcímkek, iskolai bizonyítványok, órarendek, palatáblák, palavesszők, rajzeszközök, rajzeszközök, rajzfűzetek, rajzminták, rajzkréta, rajzpapír, rajzszegek, rajz-írók, rajz-tollak, rajztömbök, rajz-vászon, színgalmit jegyek, tekercs rajzpapírok, ténták, tollak, tollszárak, tolltokok, törölő mészák, tusok, tuss-csészék, zsebkörzők, zsebtéltartók stb. stb.

Árai határozottak, de o'csók. — Vidéki megrendelést igen pontosan teljesít, s 10 frton felül bérmentve küldi mag.

897. (2—x)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,
Kolozsvártt, belszen-utca 14. sz. alatt.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és amelyek több országos és iparkitállításon érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. évi díjnyerő lett kitüntetve.

A Szolnokdobra megyei gazdasági egyetemen, állat és iparkitállításon 1887. évi díjnyerő lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításon 1886. évi díjnyerő lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cikkekben a legfinomabbtól a leggyorsabbig.

Elyállatok mindennemű gépkefék javítását, avagy újja készítését.

A legjobb románai sertédből készítek továbbá: parket-fénykeféket, festő- (Seinpenzlik), meszelő- és kenderfűtőt, fedőfestő ecseteket, fodrász gömbkeféket, ruha-, haj- és bársonykeféket,

mindezeket felelősség mellett, tiszta sertédből.
787. (3—9)

Kivánatra árjegyzéket azonnal küldök.

MATUTSEK JÓZSEF

27. év óta tanállás

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvártt,

Fóter 32-ik szám alatt,
a volt HUTFLESH-féle üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és dívat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.
781. (14—x)

KOLOZSVÁRI

LESZÁMITOLÓ BANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Befizetett részvénytőke
100,000 frt o. é.

Folyó évi tartalékalap:
25,000 frt o. é.

Elfogad pénzbetétet rövid és hosszabb időre a legelőnyösebb kamatláb mellett

Leszámitol 1, 3—4 hónapos váltókat a legkedvezőbb feltételekkel.

Lombárd kölcsönöket ad különböző értékpapírokra, valamint azok eladását vagy vételét közvetíti.

A fenti üzletágakra névve bővebb felvilágosítással szolgál:

AZ IGAZGATÓSÁG,
(Kolozsvártt, belszen-utca 3. sz. a. emelet)

Hivatalos órák: naponként délelőtt 9 óráig és délután 1 óráig.

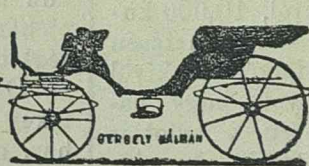
Kitüntetve a párisi kocsigyártó szakiskolában.

GERGELY KÁLMÁN

kocsikészítő,

Kolozsvártt, Kultorda-utca 27. szám.

Ajánl szakértelemmel és szilárd anyaggal készített

új kocsikat

jótállás mellett,

melyekből mindig készletet tart.

842. (3—3)

Bival eladás.

A Gyéresi állomás közelében levő,
ezelőtt Báró Jósika, jelenleg Górf Teleky tulajdonát képező tanyán,

levágásra alkalmas

15—20 darab ökör és tehén-bival,

valamint

egyéb gulyabeli marha is eladó.

Megtekinthető és megvásárolható e jószág a helyszínén

Gyéresen,

Fohn Márton

gazdasági intézőnél.

900. (1—8)

Praktikus

nősz gazdatiszt

kerestetik

Barcsay Miklós

fbirtokos által,

csak jó bizonyítványokkal.

893. (3—2)

Alólírt üzlethelyiségemnek bérlete folyó évi Szeptember hó végén lejár,
minek következtében minden névvel nevezendő férfi- és gyermek ruhák, városi és utazó bundák,
köpenyek, gyapjú-szővetek és kalapok

30 és 35%-al a beszerzési áron alól

csak f. évi Szeptember végéig
kiárusítom.

A n. é. közönség kényelmére, s hogy visszaélések kizárva legyenek, valamint hogy mindenki e kedvezményben egyenlően részes legyen: határozott árakat rendeztem be.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség e kedvező alkalmat nagy mértékben fel fogja használni és miután a legpontosabb kiszolgálásról gondoskodtam és számos látogatást kérve, maradok kiváló tisztelettel:

Első kolozsvári férfi- és gyermekruha-raktár tulajdonosa,

belközép-utca 8. sz. Hutflesz-féle házban, az „Adria” biztosító Intézet alatt.

Az üzleti berendezés eladó! — Tévedések kikerülése végett a ezimet figyelemmel kísérni ajánlom!!!

ALU NINCS! HATÁROZOTT ÁRAK!